

U
M
P
R
U
M

15.6 2023

FineArts I – V

COMMON GROUND

kurátor: Kristýna Černá

Vnitrozemský ostrov. Pozemská existence organizovaná mezi pevninami. Izolovaný prostor. Absence salinity.

Je možné v tak individualistickém prostředí nalézt společného jmenovatele?

Letní klauzury 2023 katedry volného umění vytváří identitu na základě geolokace.

Výstava tematizuje reflexi vazby na prostředí, odkud jsme vzešli, kam jsme emigrovali, nebo kde prožíváme třeba jen semestr studia. Aktivní zacházení s vědomím vnitrozemské existence umožňuje chápat - pochopit zdroje vlastní tvorby zcela novou perspektivou.

Absence moře a brakické vody na našem území zase nabádá k vyhledávání vlastních inspiračních pramenů skrze které, byť i na okamžik, popíráme gravitaci. Tato nepřítomnost v přítomnosti nabírá eskapistických tendencí do vlastních realit, o kterých podáváme výpověď napříč pěti ateliéry. Vodítkem k interpretaci jsou přidružená podtémata, která zaštit'ují formální a obsahové podobnosti jednotlivých děl. Ty pak v kurátorském výběru podávají zprávu o návratu ke zdrojům vlastního poznání, uchopují hmotu a prostor, jenž nás obklopuje a tvoří pevný obal pro základní pohyb a interakci s prostředím, vymezují a ve stejnou chvíli umožňují (prostor) vymezit se z předepsaných hranic, narativními způsoby formují prostředí a v neposlední řadě přinášejí nové možnosti úniku z předdefinovaného území. Vnitřní popis událostí zde popírá doposud vnímanou realitu a prostírá svébytné umělecké přístupy. Odlišné formální prostředky nás nerozdělují, ale naopak posilují mnohvrstevnatou výpověď o životě mezi pevninami.

Klauzurní výstava Katedry volného umění tak poprvé představí společnou výstavu napříč ateliéry s cílem posílení reprezentativity a hodnoty sdělení ve vzájemném propojení.

Hlavní téma

Common Ground: Vnitrozemí

Podtémata (ateliéry)

rámcová, nutně nediktují náplň obsahu

Korpus těleso, tělo, soubor (držící pohromadě)

Kořeny ze kterých čerpáme, ke kterým se navracíme

Hranice vymezující společný prostor, ty které respektujeme i ty proti kterým se vymezujeme

Příběh které (spolu)vytváříme, přetváříme, které si předáváme, a které uchováváme

Podnebí jako prostor pro snění, pro nadpozemské ideje

+ Island between the mainland Kolektivní dílo

KOŘENY

kurátor: Kristýna Černá

klíčová slova:

- paměť
- identita
- vazba
- konexe
- růst

Univerzální
prostor pro
návrat,
mapování růstu,
přítvů vlastní identity,
nacházení a zacházení s vlastním porozuměním. Kořeny prorůstají nevědomky
pod našima nohama a jejich odkrytí přináší
ponor do vlastní
podstaty. Podtržením
nebo popřením intenzivní vazby na prostředí
odkrýváme tušené a obnažujeme
zranitelná místa.
Uvědomujeme si hodnotu
zdrojů,
díky kterým jsme
dnes tím,
kým
jsme. Ale kdo je
my a kam až sahá naše
paměť?

KORPUS

kurátor: Bianka Barniaková

klíčová slova

- tělo
- těleso
- objekt
- pevný základ celku
- kostra
- hmota

Korpus ako telo.

Telo ako to čo umožňuje sprostredkovať hmotu.

Hmotu cítime, vidíme, zdieľame.

Vďaka hmote sme.

Ukotvenie v realite, niečo tak ťažké, avšak potrebné na prežitie.

Pre- žitie.

Vždy ide len o nájdenie si pevnej pôdy pod nohami, vytvorenie si vlastnej kotvy.

Zhmotnenie. Niečo pevné, odolné, večné.

Niečo čo udrží realitu v celku.

Potreba zaznamenávania reality za účelom pevnosti ako konečného produktu sa dá vnímať ako potreba po stálosti. Akési ocitnutie sa tvárou v tvár realite. Uchopenie a pretvorenie s absenciou po únikoch.

Úsek výstavy Common ground je týmto domovom reality. Pevná hmota, ktorú cítime, ktorou sme. Vytvára v nás základ pre ďalšie premýšľanie, čo spôsobuje dôvera, ktorú prirodzene realite a jej sprostredkovateľovi, svojmu telu, odovzdávame.

Avšak aj realita samotná je neznáma, lebo jej interpretácia sa nachádza v imaginácií jednotlivca, nech teda realita prehovorí a stane sa súčasťou celku!

HRANICE

kurátor: Jakub Klíma

klíčová slova:

- celek x část
- konvence x transgrese
- souzvuk
- koordinace
- podél x napříč
- dělicí linie

Pospolité celek.

Ale co je v celku pospolitého?

Je v něm něco jiného než on sám?

Co udržuje jeho části naživu – kde jedna může končit, aby jiná mohla začínat?

Abychom spočítali všechny způsoby, jak celek dělit do vrstev, sekcí, sekcí vrstev a vrstev sekcí, museli bychom se dívat všema očima naráz.

Kdo má táhnout čáru čar a přeseknout tak pole možností?

Vyznačení hranice je zároveň vyznačení i toho, co je za ní.

Hranice je svým překročením.

Překročí se vždy ale někam, vkročí se do území.

Hranice jsou vždy proti někomu.

Hranice jsou i proti těm, co jsou proti.

Hranice je konvence.

Hranice mého jazyka, jsou hranice mého světa.

Jak mohu s někým nesouhlasit a zároveň ho brát rovnocenně?

Je možné chodit s hranicí – podél, nebo chodit proti hranici – napříč.

Jak ale koordinovat krok, tak, abychom se nezačali točit v kruhu podél vlastního území a poznali více než jednu cestu úniku přes hranici?

Hranice našeho souzvuku jsou hranicí našeho sousvětí.

PŘÍBĚH

kurátor: Vincent Klusák

klíčová slova:

- narativní náplň „vnitrozemí“
- identitotvorný mýtus
- kanonický text k němuž se odvoláváme
- vyšší moc, Bůh, víra
- přesvědčení, názor
- kultura a kulturní válka

Vstupujeme do území, kde příběhy formují vnímání okolí a utvářejí identity – nejen naše jednotlivé, ale i kolektivní. Vstupujeme do nitra, abychom se setkali s vyšším.

Úsek výstavy Common Ground „Příběh“ se věnuje roli narativity v kontextu tématu vnitrozemí. Co jsou zač příběhy, díky nimž definujeme sami sebe, resp. území, které obýváme? Co nám říkají o našich vnitřních procesech a přesvědčeních? Čemu vlastně věříme?

Příběh je základním stavebním kamenem všech kultur a společností. Naše osobní příběhy i ty, které naše kultura považuje za kanonické, mají neustálý vliv na naše myšlení a chování. Kdo ovládá umění narativity, vyhrává volby, má moc, následují ho tisíce. Od klasických mýtů až po moderní fikci, od náboženství k ideologii, příběhy přenášejí naše emoce, zkušenosti i behaviorální patterny do všeobecného života. Násilné udělování narativů – manipulace – je ve své podstatě princip kolonizace. A oni kolonialisté jsou vykonavateli udělování či přepisování nových identitárních narativů v z jejich pohledu dosud anonymním území.

Skrze vytváření nových příběhů či zkoumání již nám předaných se snažíme rozklíčovat podobu pouta mezi našimi vnitřními a vnějšími krajinami. Je však znát, že je mezi nimi je čím dál tím častěji vytvářen rozkol. Boj o monopol nad rozhodováním o přijatelnosti příběhů a jejich interpretací vede ke střetu mezi různými vrstvami a narušují koherenci společnosti. Tyto kulturní konflikty avšak umožňují kritický pohled na zavedené narativy a otevírají prostor pro diskusi o alternativních interpretacích.

POD_NEBÍ

kurátor: Vincent Klusák & Markéta Královcová

klíčová slova:

- bezbřehost, nekonečno, absolutní svoboda
- absence ukotvení, absence hranic
- sen, hlubina
- emoce, prožitky
- lehkost, oproštění od gravitace
- nevědomí, archetyp, (K-hole)

„Pod nebem“ je meziprostor, jemuž dominují témata jako fluidita, neukotvenost, absence hranic. Jedná se o entity, jež jsou protipóly pozemských kvalit, převyšují a fascinují nás. Snoubí v sobě krásu a transcendenci, avšak s tím i úzkost, samotu a nejistotu. Jediné zákony, které zde platí, jsou ty fyzikální, čas se tu počítá z pohledu věčnosti. Díky našemu osobnímu vztahu k infinitě dokážeme lépe pracovat i s vlastními méně probádanými vrstvami, jež skýtají příslib porozumění prazákladních principů života.

Pod_nebí sdílí přesvědčení, že umění není jen platonovské kopírování kopií idejí, ale právě naopak přibližování se jim. Pod_nebí je místem pro lyriku, i když nemusí být na první pohled patrná. Pod_nebí je speciální druh prostoru – svého druhu safe space, který nemá žádné hranice a všichni jsou si rovni, protože to ani jinak fyzicky nejde.

Jednou z těchto jevů může být migrace, což je téma, které se dotýká mnoha oblastí života, včetně umění. Jak migrace ovlivňuje identitu a kulturu jednotlivců a společností? Méně či více samovolné přeskupování jedinců i celých národů není pouze otázkou fyzického pohybu, ale i psychologickou, sociální a kulturní proměnou. Ukazuje se, že naše identita je silně spjata s místem, kde jsme vyrůstali a žijeme –ale co se stane, když se toto místo ztratí?

Kolektivní dílo: An Island between Mainland

Zaštit'uje: Kristýna Černá & Daniel Altera

Kolektivní dílo *An Island between Mainland* si klade za cíl vybudovat ostrov z vnitrozemských přírodních materiálů nalezených na místě, kteréme říkáme „domov“. Neméně důležitý je samotný fakt propojení se napříč ateliéry a demokratické vytvoření společných hodnot, které budou ostrovu náležet.

Hlavní otázky, které si v tomto díle musíme zodpovědět, jsou: „*Co je to vlastně domov a kde jej lokalizujeme?*.“ V návaznosti na kladené otázky je následně potřeba se na toto místo vydat a odebrat z něj libovolně velký přírodní vzorek. Ten se stane ve výsledku důležitou součástí ostrova, který z vnitrozemských přírodních materiálů společně vybudujeme. Předpokládaným místem instalace je *hlinárna suterén S020*

Teoretická část kolektivního díla bude spočívat ve vytvoření „obsahu“ ostrova. Na společné schůzce bychom se měli shodnout na hodnotách, které budou v přiloženém textu náš ostrov reprezentovat. Text můžeme následně performativním způsobem představit při obhajobách i vernisáži artsemestru.

COMMON GROUND

curated by: Kristýna Černá

An inland island. Earthly existence organized between landmasses. Isolated space. Absence of salinity.

Is it possible to find a common denominator in such an individualistic environment?

This year's summer Klauzura of the Department of Fine Arts creates an identity based on geolocation.

The exhibition thematizes a reflection on the attachment to the environment from where we came from, where we emigrated to, or where we are experiencing even just a semester of study. The active handling of the consciousness of a landlocked existence allows us to understand the sources of our own creation with a completely new perspective. The absence of the sea and brackish water on our territory, in turn, encourages us to search for our own sources of inspiration through which we, even for a moment, defy gravity. This absence in the present takes on escapist tendencies into our own realities, of which we give testimony across five fine arts studios. Guiding the interpretation are the associated sub-themes that shield the formal and substantive similarities of each work. These in turn, in a curatorial selection, report on a return to the sources of our own knowledge, grasp the matter and space that surrounds us and form a solid container for basic movement and interaction with the environment, define and at the same time allow the space to define itself from prescribed boundaries, shape the environment in narrative ways, and last but not least bring new possibilities of escape from a predefined territory. The internal description of the events here contradicts the previously perceived reality and permeates distinctive artistic approaches. Different formal means do not divide us, but on the contrary reinforce the multilayered story of life between continents.

For the first time, the Department of Fine Arts' Klauzura exhibition will present a collaborative exhibition across studios with the aim of strengthening the representativeness and value of the message in interconnectedness.

Main topic

Common Ground: Inland

Subtopics (studios)

framework, they do not necessarily dictate the contents

Corpus body, ensemble (holding together)

Roots from which we draw, to which we return

Borders delimiting the common space, which we respect and those against which we define ourselves

The story that we (together) create, transform, that we pass on to each other, and that we keep

Climate as a space for dreaming, for unearthly ideas

+ Island between the mainland Collective work

ROOTS

curated by: Kristýna Černá

keywords:

- memory
- identity
- binding
- connections
- growth

A universal
space for
returning,
mapping growth,
dissecting one's own identity,
finding and dealing with one's own understanding. Roots grow unseen
beneath ours feet and uncovering them brings an immersion
into our own
essence.
or denying

Underlining
our intense attachment to our environment
uncover what we suspect and
expose our vulnerabilities.

We realize the value of the
resources,
that make us
who we
are
today. But who
are
we and how far does our
memory reach?

CORPUS

curated by: Bianka Barniaková

keywords:

- Body
- Object
- Solid foundation of the whole
- Skeleton
- Substance

The corpus as a body.

Body as that which enables the mediation of substance.

We feel, see, and share substance.

Thanks to substance, we exist.

Anchoring in reality, something so heavy, yet necessary for survival.

For survival.

It always comes down to finding a solid ground under our feet, creating our own anchor.

Materialization. Something solid, durable, eternal.

Something that holds reality together.

The need to record reality for the purpose of solidity as a final product can be perceived as a need for stability. A kind of facing reality. Seizing and transforming with no escapes.

The section of the Common Ground exhibition is the home of reality. Solid substance that we feel, that we are. It creates a foundation for further thinking, which generates trust that we naturally give to reality and its mediator, our body.

However, reality itself is also unknown, because its interpretation is in the imagination of the individual, so let reality speak and become part of the whole!

BORDER(LINE)

curated by: Jakub Klíma

keywords:

- whole x part
- convention x transgression
- consonance
- coordination
- along x across
- dividing line

A joint unified whole.

But what is unified in the whole?

Is there anything in it other than itself?

What keeps its parts alive – where can one end so another can begin?

To count all the ways to divide the whole into layers, sections,
sections of layers and layers of sections, we would have to look with all eyes at once.

Who is to draw the Line of lines to cut the field of possibilities?

The marking of the border is also the marking of what lies beyond it.

The border is its own crossing.

But they always cross somewhere, they step into the territory.

Borders are always against someone.

Borders are also against those who are against.

The border is a convention.

The limits of my language are the limits of my world.

How can I disagree with someone and treat them as equals at the same time?

It is possible to walk with the border - along, or walk against the border - across.

But how to coordinate our steps so that we don't start to be lost in a circle along our own territory
and recognize more than one escape route across the border?

The limits of our consonance are the limits of our interworlds.

NARRATIVE

curated by: Vincent Klusák

keywords:

- narrative filling of the „hinterland“
- identity-forming myth
- the canonical text to which we refer
- higher power, God, faith-conviction, opinion
- culture and culture war

We are entering a territory where stories shape the perception of our surroundings and form identities - not only our individual but also our collective ones. We enter within to encounter the higher.

The „Narrative“ section of the Common Ground exhibition explores the role of narrativity in the context of the theme of interiority. What are the stories through which we define ourselves, or the territory we inhabit? What do they tell us about our internal processes and beliefs? What do we actually believe?

Story is the basic building block of all cultures and societies. Our personal stories, and those that our culture considers canonical, have an ongoing influence on our thinking and behavior. Those who have mastered the art of narrative win elections, hold power, and are followed by thousands. From classical myths to contemporary fiction, from religion to ideology, stories carry our emotions, experiences, and behavioral patterning into our general lives. The violent granting of narratives - manipulation - is at its core a principle of colonization. And they, the colonialists, are the executors of the granting or rewriting of new identity narratives in what has been, from their perspective, anonymous territory.

Through the creation of new narratives or the exploration of those already handed to us, we try to discern the shape of the bond between our internal and external landscapes. It is clear, however, that a schism is increasingly being created between them. The struggle for monopoly over deciding the acceptability of stories and their interpretations leads to clashes between different layers and disrupts the coherence of society. Yet these cultural conflicts allow for a critical look at established narratives and open up space for the discussion of alternative interpretations.

UNDER_THE_SKY

curated by: Vincent Klusák & Markéta Královcová

keywords:

- godlessness, infinity, absolute freedom
- absence of anchoring, absence of boundaries
- dream, depth
- emotions, experiences
- lightness, freedom from gravity, emptiness
- unconscious, ontology, (K-hole)

Imagine that you have suddenly appeared in the middle of the stratosphere. You are completely alone, the only thing you can be sure of is the alternation of light and darkness, and you have (and cannot have) any influence on the variability of weather events. What does a situation of absolute solitude, of loss of control, of being cut off from everything we consider important in our everyday lives mean?

In the interspace of „Under_the_Sky“, themes such as fluidity, unmooredness, the absence of borders dominate. These are entities that are the counterpoints of earthly qualities, they transcend and fascinate us. They combine beauty and transcendence, but also anxiety, loneliness and uncertainty. No one can help you here, your status is useless. The only laws that apply here are physical ones, time is counted from the perspective of eternity, from creation to doomsday. Thanks to our personal relationship with the infinite, we can better work with our own less explored layers, which hold the promise of understanding the fundamental principles of life.

Under_the_Sky shares the conviction that art is not just a Platonic copying of copies of ideas, but on the contrary an approximation to them. Under_the_sky is a place for lyricism, even though it may not be apparent at first sight. Under_the_sky is a special kind of space - a kind of safe space - that has no borders and everyone is equal, because it is physically impossible otherwise.

Kolektivní dílo: An Island between Mainland

Curated by: Kristýna Černá & Daniel Altera

The collective work *An Island between Mainland* aims to build an island using inland natural materials found in the place we call home. No less important is the fact of connecting across studios and democratically creating shared values that will belong to the island.

The main questions we need to answer in this work are, „*What is home and where do we locate it?*“ In response to these questions, we then need to go to this place and take an arbitrary-sized natural sample from it. This will ultimately become an important part of the island that we will build together from the collected materials. The intended place of installation is the *Hlinárna in the basement of S020*.

The theoretical part of the collective work will consist in the creation of the „content“ of the island. In a joint meeting we should agree on the values that will be in the attached text our island represent. The text can then be presented in a performative way during the defences and the opening of the artsemester.